

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sžsk/52/2018
Identifikačné číslo spisu: 1015202026
Dátum vydania rozhodnutia: 24.04.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Judita Kokolevská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1015202026.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Judity Kokolevskej a členiek senátu JUDr. Viery Nevedelovej a JUDr. Sone Langovej v právnej veci sťažovateľa (predtým žalobcu): D. C., bytom R. XX, U., zastúpeného: Doc. JUDr. Jozef Kudla, PhD., bytom Vájanského 31, Trnava, proti žalovanému: Ministerstvo obrany Slovenskej republiky, so sídlom Kutuzovova 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SEĽUZ-43-40-2/2015-OdSP zo dňa 16.10.2015, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/284/2015-54 zo dňa 18.10.2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/284/2015-54 zo dňa 18.10.2017 z a m i e t a.

Sťažovateľovi náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 2S/284/2015-54 zo dňa 18.10.2017 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. SEĽUZ-43-40-2/2015-OdSP zo dňa 16.10.2015, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie vydané Vojenským úradom sociálneho zabezpečenia č. VÚSZ-65211005333102 zo dňa 16.06.2015, ktorým žalobcovi zvýšil invalidný výsluhový dôchodok od 01.07.2015 zo sumy 84,97 eur na sumu 89,57 eur.

2. Správny súd konštatoval, že žalobca námietky, pre ktoré žiadal zrušiť žalobou napadnuté rozhodnutie smeroval proti konaniu a rozhodnutiu, ktoré nebolo a nemohlo byť predmetom prieskumu na základe ním podanej žaloby. Namietal zákonnosť protokolu o pojednávaní posudkovej komisie sociálneho zabezpečenia Národného výboru Mesta Plzeň zo dňa 29.07.1977. Spochybnil uvedený dôkaz z dôvodu, že sa v administratívnom spise nenachádzal originál tohto listinného dôkazu. Žalobca však nijako nepreukázal, že by uvedená listina neexistovala ani nepochybnil pravosť tohto dokumentu, resp. že išlo o listinu v pozmenenej forme.

3. Uviedol, že ak žalobca spochybňoval pravosť uvedenej listiny, bolo jeho povinnosťou predložiť

akýkoľvek dôkaz, ktorý by potvrdzoval jeho tvrdenia. Žalobca v tomto smere neunesol dôkazné bremeno, a preto námietka nedostatočne zisteného skutkového stavu, resp. nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia žalovaného nemohla byť považovaná súdom za opodstatnenú.

4. Žalobca taktiež namietal, že návrh na zvýšenie jeho invalidného výsluhového dôchodku bol nesprávny, nakoľko nezohľadnil jeho opodstatnený nárok na invalidný výsluhový dôchodok od 01.01.1978. Posúdenie otázky vzniku invalidity a nároku žalobcu na invalidný výsluhový dôchodok však nebolo predmetom rozhodnutia preskúmaného na základe predmetnej žaloby. Predmetom konania a rozhodnutia správnych orgánov bola iba valorizácia uvedeného výsluhového invalidného dôchodku.

5. Otázkou invalidného výsluhového dôchodku, jeho priznaním a výškou sa zaoberal Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia, ktorý vo veci vydal rozhodnutie č. VÚSZ-65211005333102 zo dňa 16.02.2015 a podľa § 40 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z. z. od 01.03.2006 priznal žalobcovi invalidný výsluhový dôchodok. Proti tomuto rozhodnutiu žalobca, hoci mu bolo doručené a bol o možnosti podať opravný prostriedok poučený, nepodal odvolanie, a teda sa rozhodnutie o priznaní invalidného výsluhového dôchodku žalobcovi stalo právoplatným. Od 01.03.2015 bol žalobcovi vyplácaný výsluhový dôchodok v sume 84,97 eur.

6. Správny súd poukázal na zásadu *vigilantibus iura scripta sunt*, podľa ktorej, právo je písané pre bdelych, každý sa má starať o svoje práva priznané mu právnym predpisom. Je na účastníkovi, aby chránil svoje práva, ktoré mu priznáva právny poriadok Slovenskej republiky. Hoci právny poriadok Slovenskej republiky v predmetnej veci neukladal účastníkovi konania povinnosť podať proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy opravný prostriedok, ale poskytol mu na to iba právo, v záujme ochrany jeho práv a právom chránených záujmov bol aktívny prístup účastníka konania žiaduci. Pokiaľ toto svoje právo nevyužil a nebránil si svoje právo pred správnym orgánom zákonom ustanoveným spôsobom, jeho možnosť revidovať stav uvedený týmto právoplatným rozhodnutím prekludovalo a ani správny súd v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SEĽUZ-43-40-2/2015-OdSP zo dňa 16.10.2015, na základe tejto žaloby, nie je oprávnený zaoberať sa posúdením zákonnosti skôr vydaného rozhodnutia o priznaní výsluhového invalidného dôchodku, hoci na neho rozhodnutie žalovaného nadväzovalo - teda právoplatné rozhodnutie bolo pre neho podkladom.

7. Podľa názoru krajského súdu, tento nemohol v konaní preskúmať rozhodnutie, ktoré nebolo napadnuté žalobou a ktoré pred podaním žaloby nebolo napadnuté riadnym opravným prostriedkom v zmysle správneho poriadku. Zároveň uvedené rozhodnutie Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia zo dňa 16.02.2015 ani nemôže byť v súčasnosti predmetom prieskumu, keďže v zmysle § 181 ods. 1 SSP, fyzická osoba alebo právnická osoba musí správnu žalobu podať v lehote 2 mesiacov od oznámenia rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy, proti ktorému smeruje, ak tento alebo osobitný predpis neustanovuje inak. Podľa § 181 ods. 4 SSP, zmeškanie lehoty podľa ods. 1 nemožno odpustiť. V rámci prieskumu rozhodnutia napadnutého žalobou nebolo preto možné posúdiť zákonnosť skôr vydaného a právoplatného rozhodnutia Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia, č. VÚSZ-65211005333102 zo dňa 16.02.2015, ktorým bol žalobcovi priznaný invalidný výsluhový dôchodok. Rozhodnutie, ktoré súd preskúmaval na základe žaloby bolo vydané v konaní o zvýšení (valorizácii) invalidného výsluhového dôchodku, priznaného na základe právoplatného rozhodnutia a v tomto kontexte súd považoval žalobou napadnuté rozhodnutie za vydané v súlade s právnymi predpismi.

8. Správny súd v závere svojho rozsudku dodal, že suma zvýšenia invalidného dôchodku ustanovená opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 295/2014 Z. z. z 22.10.2014, ktorým sa podľa § 1 písm. e/ ustanovuje pevná suma zvýšenia dôchodkovej dávky a percento zvýšenia úrazovej renty v roku 2015 bola 4,60 eur, ak ide o invalidný dôchodok priznaný z dôvodu poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 70%. Správny súd konštatuje, že presne o uvedenú sumu bol žalobcovi od 01.07.2015 v súlade s § 68 ods. 1 a 4 zák. č. 328/2002 Z. z. zvýšený výsluhový dôchodok zo sumy 84,97 eur na sumu 89,57 eur. Správny súd dospel na základe uvedených skutočností k záveru, že v administratívnom konaní správne orgány dostatočne zistili skutkový stav a vec správne právne posúdili v intenciách príslušných právných predpisov a ich konanie

zodpovedá ustanoveniam Správneho poriadku. Preto správny súd vyhodnotil žalobu žalobcu ako nedôvodnú a zamietol ju podľa § 190 SSP.

9. Proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave podal žalobca v zákonom určenej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci.

10. Uviedol, že mu rozhodnutím zo dňa 16. 02. 2015 bol priznaný výsluhový dôchodok, v ktorom si protirečí výroková časť s odôvodnením. Žalobca nežiadal správny súd o preskúmanie rozhodnutia zo dňa 16. 02. 2015, ale predložil ho len ako dôkaz o protiprávnom konaní Vojenského útvaru sociálneho zabezpečenia a aj žalovaného pri vydávaní rozhodnutia o odvolaní č. SELUZ-43-40-2/2015-OdSP zo dňa 16. 10. 2015, ktorý vedel, že predmetné rozhodnutie bolo predmetom žaloby. Žalobou žiadal aj potvrdiť neplatnosť prieskumnej komisie Národného výboru mesta Plzeň zo dňa 29.07.1977 a žiadal, aby krajský súd určil za vznik nároku žalobcu na invalidný výsluhový dôchodok deň 01.01.1978 v súlade so zápisnicou PK VÚSZ zo dňa 20.04.2009.

11. Žalobou žiadal zrušiť predmetné rozhodnutie a tvrdil, že má nárok na valorizáciu dávky, ktorá mu patrí. V rozhodnutí zo dňa 16. 02. 2015 žalobcovi nemal byť valorizovaný dôchodok, ktorý mu bol vyrátaný pre pokles zárobkovej činnosti od 20 do 40 %, keď jeho pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je viac ako 70 %. Výška invalidného výsluhového dôchodku nebrala do úvahy mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 70 %. Žalobca priamo na pojednávaní oznámil, že má v rozhodnutí zo dňa 16. 06. 2015 pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 70 % a výška takéhoto invalidného výsluhového dôchodku sa určuje podľa zákona č. 328/2002 Z. z.

12. Poukázal na § 43 citovaného zákona a uviedol, že úlohou súdu je posudzovať, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom a či obsahovalo predpísané náležitosti. Správny súd v danom prípade nedostatočne preskúmal zákonnosť rozhodnutia žalovaného č. SELUZ-43-40-2/2015-OdSP zo dňa 16. 10. 2015, keď nezistil, že žalobcovi jednoznačne patrí invalidný výsluhový dôchodok pre pokles žalobcovej schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 70 %, pričom toto rozhodnutie žiadal v celom rozsahu zrušiť.

13. Tvrdenie krajského súdu ohľadom listiny vydanej Národným výborom mesta Plzeň považuje za účelové a so snahou poškodenia žalobcu. Kópia predmetnej listiny bola protiprávne overená zamestnankyňou správneho orgánu, pretože z potvrdenia zo dňa 08. 06. 2015, vydaného vojenským archívom dokazuje, že originál predmetného dokumentu sa v archíve nenachádza. Súd pochybil, keď nežiadal žalovaného o predloženie originálu daného dokladu a nezadovážil si dostatok podkladov pre rozhodnutie.

14. Sťažovateľ navrhol, aby kasačný súd zrušil rozsudok Krajského súdu v Bratislave, rozhodnutie žalovaného zo dňa 16. 10. 2015, ako aj posudok PK Národného výboru mesta Plzeň zo dňa 29. 07. 1977 pre jeho nekompetentnosť a uložil povinnosť žalovanému priznať žalobcovi invalidný výsluhový dôchodok pre pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 70 % v súlade s ustanovením § 43 zákona č. 328/2002 Z. z. a takto priznaný invalidný dôchodok následne valorizovať.

15. Žalovaný vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že orgány verejnej správy postupovali v danej veci správne a v súlade s príslušnými právnymi predpismi.

16. Uviedol, že Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia rozhodnutím č. VÚSZ-65211005333102 zo dňa 16. februára 2015 priznal žalobcovi od 10. marca 2006 invalidný výsluhový dôchodok vo výške 1.265,- Sk (42 €). Žalobca sa žalobou zo dňa 3. decembra 2015 domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SELUZ- 43 - 40 - 2 / 2015 - OdSP zo dňa 16. októbra 2015, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené prvostupňové rozhodnutie č. VÚSZ- 65211005333102 zo dňa 16. júna 2015, ktorým bol zvýšený žalobcovi dovtedy priznaný a vyplácaný invalidný výsluhový dôchodok od 1. júla 2015 zo sumy 84,97 € na sumu 89, 97 € mesačne. Rozhodol teda vo veci zvýšenia invalidného

výsluhového dôchodku a uviedol ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo. Suma zvýšenia invalidného dôchodku zodpovedala opatreniu Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 295/2014 Z. z., ktorým sa podľa § 1 písm. e) ustanovuje pevná suma zvýšenia dôchodkovej dávky a percento zvýšenia úrazovej renty v roku 2015 o 4,60 €, ak ide o invalidný dôchodok priznaný z dôvodu poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 70 %. Žalobcovi bol zvýšený invalidný výsluhový dôchodok v súlade so zákonom č. 328/2002 Z. z. v účinnom znení, ku dňu vzniku nároku na jeho zvýšenie.

17. Podľa názoru žalovaného, žalobcom formulovaný dôvod podania kasačnej sťažnosti nie je namietanie nesprávneho právneho posúdenia veci, ale namietanie nedostatočne zisteného skutkového stavu zo strany konajúceho súdu. Všetky námietky uvedené v žalobe aj v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu smerovali proti už právoplatnému rozhodnutiu zo dňa 16. februára 2015 o priznaní invalidného výsluhového dôchodku, voči ktorému nepodal odvolanie a nie voči samotnému rozhodnutiu o valorizácii. Rozhodnutie o priznaní invalidného výsluhového dôchodku preto nadobudlo právoplatnosť. Posúdenie otázky vzniku invalidity a nároku žalobcu na invalidný výsluhový dôchodok nebolo predmetom rozhodnutia napadnutého žalobou ani jemu predchádzajúceho prvostupňového rozhodnutia.

18. Rozhodnutím žalovaného o odvolaní zo dňa 16. októbra 2015 nebolo potvrdené rozhodnutie Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia zo dňa 16. februára 2015, ktorým sa žalobcovi priznal invalidný výsluhový dôchodok. Žalobou napadnuté rozhodnutie potvrdilo rozhodnutie Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia zo dňa 16. júna 2015, ktorým sa žalobcovi zvýšil dovtedy priznaný a vyplácaný invalidný výsluhový dôchodok v dôsledku valorizácie.

19. Žalovaný považuje rozsudok krajského súdu za zákonný a dostatočne odôvodnený, a preto nie je dôvod na jeho zrušenie. Žiadal, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

20. Sťažovateľ na právnu argumentáciu žalovaného vo svojom podaní zo dňa 26. 03. 2018 uviedol, že Krajský súd v Bratislave nezohľadnil ním predložené argumenty a dôkazy a bral do úvahy len vyjadrenia žalovaného. Spor sa začal už 23. 06. 2009, kedy žalobca prvýkrát podal odvolanie voči prvostupňovému rozhodnutiu a od tej doby bolo vydaných najmenej 20 protiprávných rozhodnutí. Žalovaný vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uvádza súd do omylu, pričom úrazová renta nemá žiadnu spojitosť so žalobcovým invalidným výsluhovým dôchodkom, pričom po pracovnom úraze v roku 2008 mu bol Sociálnou poisťovňou priznaný invalidný dôchodok so zníženou schopnosťou vykonávať zárobkovú činnosť o 50 %. Tento invalidný dôchodok mu Sociálna poisťovňa pravidelne valorizuje, čo sa nedá povedať o žalovanom. Je presvedčený, že zo strany žalovaného a krajského súdu boli porušené jeho práva na riadny a spravodlivý proces.

21. Sťažovateľ vo svojej ďalšej reakcii zo dňa 10. 06. 2018 uviedol, že krajský súd zamlčal, že na súdnom pojednávaní spochybnil listinu Posudkovej komisie mesta Plzeň s tým, že príslušná Okresná posudková komisia Karlove Vary a nie Mestská posudková komisia Plzeň mu na základe § 3 vyhlášky č. 76 bola povinná uznať invaliditu alebo čiastočnú invaliditu, čím jednoznačne potvrdil aj zmenenú formu listiny - PK Národného výboru mesta Plzeň. Vyjadrenie súdu, že žalobca nepreukázal zmenenú formu a pravosť listiny vydané posudkovou komisiou Národného výboru mesta Plzeň nie je pravdivé. Krajský súd neuniesol dôkazné bremeno a vedome sa snaží žalobcu poškodiť. Zápisnica o rokovaní posudkovej komisie Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia zo dňa 20. 04. 2009 je právoplatná, pričom táto zrušila vykonštruovanú posudkovú komisiu Národného výboru mesta Plzeň. V predmetnom posudku je uvedené, že žalobca je podľa § 44 zákona invalidný, invalidita je dôsledkom pracovného úrazu s dobou vzniku od 01. 01. 1978. Dňa 23. júna 2009 bolo vydané rozhodnutie, ktorým mu invalidný výsluhový dôchodok nebol priznaný na základe vykonštruovanej a neplatnej Posudkovej komisie Národného výboru mesta Plzeň. Proti predmetnému rozhodnutiu sa riadne odvolal. Uvedené značí, že všetky ďalšie rozhodnutia vydané Vojenským úradom sociálneho zabezpečenia a odvolacími orgánmi o priznaní aj zvyšovaní invalidného výsluhového dôchodku sú neplatné a nenadobudli právoplatnosti. Nie je pritom podstatné, či sa proti niektorému rozhodnutiu odvolal alebo nie. Nie je v súlade so zákonom, aby krajský

súd uznal za právoplatné rozhodnutia Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia a jeho odvolacieho orgánu, ktoré vychádzajú z vykonštruovanej a neprávoplatnej posudkovej komisie Národného výboru mesta Plzeň, ktorú posudková komisia Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia dňa 20. 04. 2009 svojou zápisnicou o rokovaní zrušila.

22. V danom prípade žalobca podal žalobu vo veci preskúmania rozhodnutia správneho rozhodnutia žalovaného postupom podľa piatej časti, druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku. Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“). Podľa § 491 ods. 1 SSP, tento zákon platí aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, pričom právne účinky úkonov, ktoré nastali pred jeho účinnosťou, zostávajú zachované. Najvyšší súd Slovenskej republiky konal vo veci v súlade s príslušnými ustanoveniami Správneho súdneho poriadku.

23. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len "najvyšší súd") ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP), po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania, bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

24. Kasačný súd, po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Bratislave, preskúmal rozsudok správneho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie mu predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa správny súd vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

25. Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

26. Podľa ust. § 203 ods. 2 v spojitosti s ust. § 452 ods. 1, § 453 ods. 2 SSP za bodkočiarkou, kasačný súd v danom prípade nebol viazaný sťažnosťami bodmi.

27. Z obsahu predloženého administratívneho spisu najvyšší súd zistil, že dňa 16. 02. 2015 bolo vydané prvostupňové rozhodnutie č. VÚSZ-65211005333102, ktorým bol sťažovateľovi priznaný invalidný výsluhový dôchodok (na základe žiadosti zo dňa 10. marca 2009) od 10. marca 2006 vo výške 1.265 Sk mesačne. V odôvodnení predmetného rozhodnutia sa spresnil dátum vzniku invalidity pre poberateľa dávky na 01. 01. 2004, kedy nadobudol účinnosť zákon č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v súlade s § 3 a § 102 zákona č. 328/2002 Z. z. Po zvýšení invalidného výsluhového dôchodku vykonaných na základe § 68 citovaného zákona sa malo poberateľovi dávky od 10. 03. 2006 do 28. 02. 2015 vyplatiť na dávkach invalidného výsluhového dôchodku celkom 6.816,02 €. Od 22. 04. 2013, kedy bol poberateľovi dávky priznaný invalidný výsluhový dôchodok od 12. 11. 2009, bolo poberateľovi vyplatených do 28. 02. 2015, celkom v 2848,05 €. Po vzájomnom zúčtovaní dávok sa mu doplatí suma 3967,97 €. Predmetným rozhodnutím boli zároveň zrušené rozhodnutia Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia zo dňa 18. 06. 2013, 09. 06. 2014 a 07.08.2014. Zrušili sa teda rozhodnutia, ktorých podkladom bolo rozhodnutie zo dňa 22. 04. 2013. Uvedené rozhodnutie bolo žalobcovi doručené dňa 19. 02. 2015. Sťažovateľ voči predmetnému rozhodnutiu nepodal opravný prostriedok.

28. Dňa 16. 06. 2015 vydal Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia rozhodnutie č. VÚSZ- 65211 005333102, ktorým zvýšil sťažovateľovi invalidný výsluhový dôchodok od 1. júla 2015 zo sumy 84,97 € na sumu 89,57 € mesačne. Rozhodnutie bolo vydané podľa § 68 ods. 1 a 4 zákona č. 328/2002 Z. z. a výsluhový invalidný dôchodok bol zvýšený o sumu 4,60 € od 01. 07. 2015. Voči predmetnému rozhodnutiu podal sťažovateľ odvolanie, v ktorom žiadal zrušiť rozhodnutie Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia zo dňa 16. 02. 2015, a aby vo veci obnovil konanie a vydal nové rozhodnutie,

ktorým mu bude priznaný invalidný výsluhový dôchodok od 01. 01. 1978 do 01. 01. 2003 aj s náhradou za stratu na invalidnom výsluhovom dôchodku - úrazová renta. Vôči sume, ktorou sa zvyšuje priznaný invalidný výsluhový dôchodok, v odvolaní námietku nevzniesol.

29. Podľa ust. § 68 ods. 1 a 4 zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon č. 328/2002 Z. z.), výsluhové dôchodky, invalidné výsluhové dôchodky, vdovské výsluhové dôchodky, vdovecké výsluhové dôchodky a sirotské výsluhové dôchodky priznané a vyplácané do 30. júna príslušného kalendárneho roka sa zvyšujú od 1. júla príslušného kalendárneho roka v závislosti od pevnej sumy zvýšenia dôchodkových dávok ustanoveného vo všeobecných predpisoch o sociálnom poistení na tento kalendárny rok a podľa postupu uvedeného v odsekoch 3, 5 až 11. Invalidný výsluhový dôchodok sa zvyšuje o pevnú sumu zvýšenia invalidného dôchodku priznaného z dôvodu poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 70% ustanoveného vo všeobecných predpisoch o sociálnom poistení na tento kalendárny rok.

30. Podľa § 82 ods. 2 písm. c) zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, starobný dôchodok vyplácaný k 1. januáru príslušného kalendárneho roka a starobný dôchodok priznaný od 1. januára do 31. decembra príslušného kalendárneho roka sa zvyšujú podľa odseku 1 písm. a) o pevnú sumu určenú percentom, ktoré sa určí v roku 2015 ako súčet 70% medziročného rastu spotrebiteľských cien a 30% medziročného rastu priemernej mesačnej mzdy, z priemernej mesačnej sumy starobného dôchodku.

31. Od 1. januára 2015 Sociálna poisťovňa v súlade s opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR zvyšovala dôchodky o pevnú sumu, pričom invalidný dôchodok priznaný z dôvodu poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 70 % sa zvýšil o 4,60 €.

32. Podľa § 83 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z. z., na žiadosť sa poskytujú

- a) výsluhový príspevok,
- b) odchodné,
- c) úmrtné,
- d) výsluhový dôchodok,
- e) invalidný výsluhový dôchodok,
- f) vdovský výsluhový dôchodok,
- g) vdovecký výsluhový dôchodok,
- h) sirotský výsluhový dôchodok,
- i) služby sociálneho zabezpečenia,
- j) dávky úrazového zabezpečenia pozostalých.

33. Podľa § 84 ods. 1, 3 a 10 zákona č. 328/2002 Z. z., na konanie o dávkach a službách sociálneho zabezpečenia sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, (zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní) ak tento zákon neustanovuje inak.

Proti rozhodnutiu orgánov uvedených v § 80 až 82 o dávkach alebo službách sociálneho zabezpečenia uvedených v § 83 možno podať písomné odvolanie do 15 dní od doručenia rozhodnutia orgánu, ktorý rozhodnutie vydal.

V konaní o dávkach a službách sociálneho zabezpečenia vrátane preskúmania rozhodnutia súdom možno použiť ako dôkaz tlačeneé produkty alebo fotografické produkty výpočtovej, mikrografickej a inej podobnej techniky namiesto originálu listiny, podľa ktorého boli vyhotovené.

34. Podľa § 103 ods. 3 zákona č. 328/2002 Z. z., nárok na výplatu dávky nemocenského zabezpečenia, úrazového zabezpečenia a výsluhového zabezpečenia vzniká splnením podmienok ustanovených týmto zákonom na vznik nároku na dávku nemocenského zabezpečenia, úrazového zabezpečenia a výsluhového zabezpečenia, splnením podmienok nároku na jej výplatu a podaním žiadosti o priznanie a vyplácanie dávky, ak tento zákon neustanovuje inak.

35. Podľa § 107 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z. z., nárok na výplatu dávky nemocenského zabezpečenia, úrazového zabezpečenia a výsluhového zabezpečenia alebo jej časti sa premlčí uplynutím troch rokov odo dňa vzniku nároku na jej výplatu.

36. Podľa ust. § 247 ods. 1 až 3 Občianskeho súdneho poriadku, účinného v čase podania žaloby, podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Predmetom preskúmania môže byť za podmienok ustanovených v odsekoch 1 a 2 aj rozhodnutie, proti ktorému zákon nepripúšťa opravný prostriedok, ak sa stalo právoplatným.

37. Na ustanovenie § 247 O.s.p. nadväzuje právna úprava § 178 ods. 1 a § 180 ods. 1 SSP, podľa ktorých žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch. Žalovaným je orgán verejnej správy, ktorý rozhodol o riadnom opravnom prostriedku, ak je žalobcom fyzická osoba alebo právnická osoba. Ak osobitný predpis nepripúšťa riadny opravný prostriedok, žalovaným je orgán verejnej správy, ktorý vydal rozhodnutie alebo opatrenie.

38. Tak, ako aj v predchádzajúcej právnej úprave, aj podľa Správneho súdneho poriadku podmienkou na súdny prieskum rozhodnutí orgánov verejnej správy je, aby žaloba smerovala voči orgánu verejnej správy, ktorý rozhodol o riadnom opravnom prostriedku (o odvolaní alebo o rozklade). Ak takéhoto orgánu niet, potom je pasívne legitimovaný orgán verejnej správy, ktorý vydal napadnuté administratívne rozhodnutie alebo opatrenie.

39. V preskúmvanej veci kasačný súd v zhode s názorom krajského súdu zistil, že žalobné námietky ako i body kasačnej sťažnosti smerujú voči rozhodnutiu Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia č. VÚSZ- 65211005333102 zo dňa 16. 02. 2015, ktorým bol sťažovateľovi priznaný invalidný výsluhový dôchodok (na základe žiadosti zo dňa 10. marca 2009) od 10. marca 2006 vo výške 1.265 Sk mesačne, t. j. 3 roky spätne od podania žiadosti. Predmetné rozhodnutie, doručované do vlastných rúk, žalobca prevzal dňa 19. 02. 2015. Voči tomuto rozhodnutiu bol prípustný opravný prostriedok podľa § 84 ods. 3 zákona č. 328/2002 Z. z. Žalobca nepodal voči predmetnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok, v dôsledku čoho nadobudlo právoplatnosť. Z dôvodu nevyužitia riadneho opravného prostriedku, nie je splnená podmienka na súdny prieskum tohto rozhodnutia.

40. Predmetom súdneho prieskumu, v zmysle žaloby, je rozhodnutie žalovaného o valorizácii priznaného výsluhového invalidného dôchodku podľa § 68 ods. 1 a 4 zákona č. 328/2002 Z. z. v spojení s ust. § 82 ods. 2 písm. c) zákona č. 461/2003 Z. z. Predmetom súdneho prieskumu teda môže byť len správnosť priznanej výšky valorizácie, či je v súlade s príslušnými právnymi predpismi. V rámci tohto prieskumu súd nemôže skúmať dostatočne zistený skutkový stav veci, zákonnosť a správnosť rozhodnutí vo veci priznania invalidného výsluhového dôchodku, ktoré predchádzali rozhodnutiu o jeho valorizácii. Keďže námietky sťažovateľa nesmerovali voči správnosti určenia sumy, ktorou sa zvýšil jeho priznaný invalidný výsluhový dôchodok od 1. júla 2016, boli tieto vo vzťahu k preskúmvanému rozhodnutiu irelevantné.

41. Napriek tomu, že sťažovateľ nekonkretizoval, v čom vidí nezákonnosť rozhodnutia Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia č. 652110053333102 zo dňa 16. 06. 2015 a potvrdzujúceho rozhodnutia žalovaného č. SELUZ- 43-40-2/2015- OdSP zo dňa 16. 10. 2015, ktoré boli predmetom daného konania, kasačný súd skúmal ich zákonnosť a zistil, že orgány verejnej správy vo veci zvýšenia výsluhového invalidného dôchodku rozhodli v súlade so zákonom, keď tento sťažovateľovi zvýšili o sumu 4,60 € v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami § 68 ods. 1 a 4 zákona č. 328/2002 Z. z. v spojení s ust. § 82 ods. 2 písm. c) zákona č. 461/2003 Z. z. Predmetné konanie začalo bez aktívnej účasti sťažovateľa, ex offio, t. j. z vlastnej úradnej povinnosti Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia, vyplývajúcej zo zákona. Námietky sťažovateľa neboli spôsobilé spochybniť správnosť postupu žalovaného a orgánu verejnej správy prvého stupňa v danej veci, a preto Krajský súd v Bratislave

rozhodol vecne správne, keď žalobu ako nedôvodnú zamietol.

42. Vzhľadom na námietky sťažovateľa vznesené v žalobnom návrhu a kasačnej sťažnosti smerujúce voči rozhodnutiu o priznaní invalidného výsluhového dôchodku, dáva kasačný súd sťažovateľovi do pozornosti, že z dôvodu zmeny v skutkových okolnostiach, môže byť priznaný výsluhový invalidný dôchodok opätovne posúdený orgánom verejnej správy postupom podľa § 105 ods. 4 zákona č. 328/2002 Z. z., (podľa ktorého, dávka nemocenského zabezpečenia, úrazového zabezpečenia a výsluhového zabezpečenia sa prizná alebo sa zvýši odo dňa, od ktorého dávka alebo jej zvýšenie patrí, najviac tri roky spätne odo dňa zistenia, že sa dávka priznala alebo sa vyplácala v nižšej sume, ako patrí, alebo najviac tri roky spätne od uplatnenia nároku na dávku alebo nároku na jej zvýšenie, ak sa dodatočne zistí, že sa dávka priznala v nižšej sume, ako patrí, vypláca v nižšej sume, ako patrí, neprávom odoprela alebo priznala od neskoršieho dátumu, než od ktorého patrí).

43. Na základe uvedených dôvodov kasačný súd dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná, a preto ju podľa § 461 SSP zamietol.

44. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 v spojitosti s ust. § 167 ods. 1 SSP a neúspešnému sťažovateľovi nepriznal náhradu trov kasačného konania.

45. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.